

TEDENSKA SLIKA

PRILOGA

DOMOVINI

Leto VI.

V Ljubljani, dne 12. novembra 1930.

46. številka.

Zastopniki centralne vlade v Sloveniji

Dr. Stanko Šverljuga,
finančni minister

Predsednik vlade g. Peter Živković
v svoji uniformi kot komandant kraljeve garde

Dr. Milan Srškić,
minister pravde

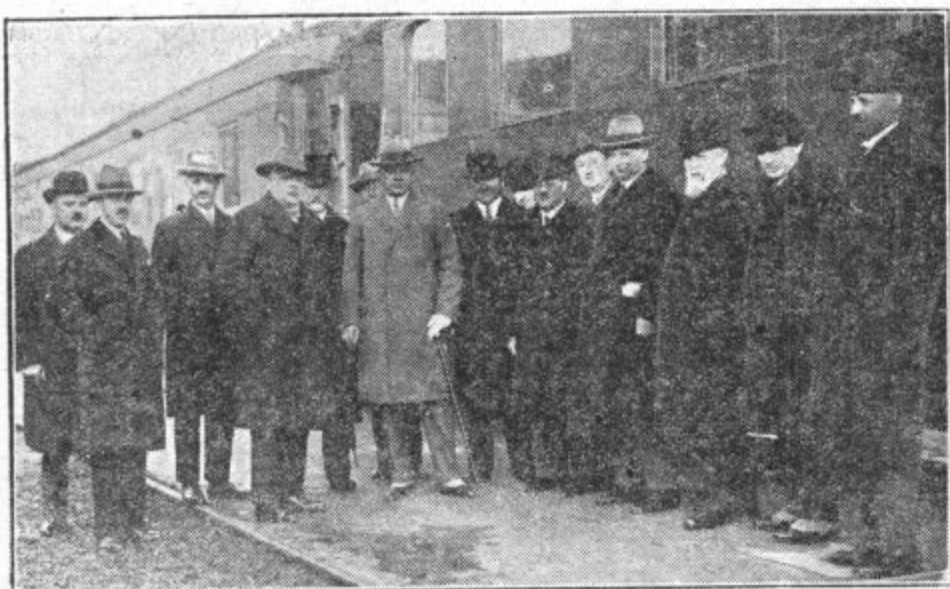

Inž. Dušan Serbec,
minister za šume in rudnike

Dr. Ivan Švegel,
minister brez portfelja

Ministrski predsednik general Pera Živković v Sloveniji

Sprejem gg. ministrov na ljubljanskem glavnem kolodvoru

Min. predsednik Pera Živković

Prisilnik vlade odhaja s slavnostne seje ljubljanskega občinskega sveta

Združeni pevski zbori pojo pred Unionom v pozdrav visokemu gostu

Dame v narodnih nošah pričakujejo visokega gosta

Ministra dr. Srskić in dr. Švegel pred kolodvorom

Prisilnik vlade in ministri toplo pozdravljeni v Zgornji šiški

Ves Kranj je navdušeno pozdravil visoke goste

Ministrski predsednik v razgovoru s podstarostom SKJ Ganglom in načelnikom gasilske zveze g. Turkom

Pogled na Miklošičevo cesto ob prihodu g. predsednika vlade s kolodvoru v hotel »Union«.

Prizor ob sprejemu članov vlade v št. Vidu

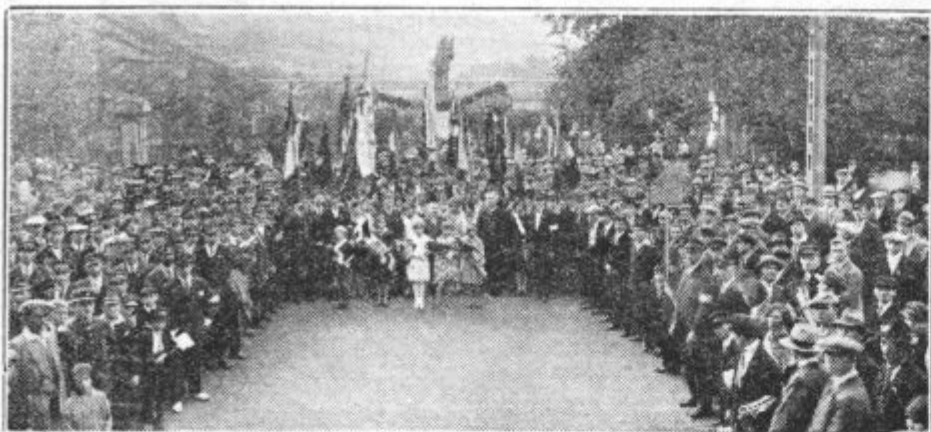

Ob prihodu g. predsednika in članov vlade v Kamnik

Slovensko delavsko pevsko društvo v Franciji

Slovenski izseljenci v Audunu la Tiche so si lani v decembru ustanovili svoje društvo. Krstili so ga za »Slovensko delavsko pevsko društvo«. Predsednik mu je Alojzij Majerič, pevovodja Alojzij Kraner.

Novo društvo je v tem času priredilo že več prireditev z dramatičnimi igrami in petjem. Največji praznik pa je društvo obhajalo nedavno 28. septembra, ko je prejelo svojo zastavo in jo blagoslovilo. Od blizu in daleč so prišla na to slavnost društva z 19 društvenimi zastavami. Veselimo se nad žilavo delavnostjo in požrtvovalnostjo naših rojakov v tujini. Zelimo jim najlepših uspehov.

Pred spomenikom padlih vojakov po položitvi venca dne 28. IX.

Častni odbor društva z društveniki in predsedniki udeleženih društev.

† Franjo Lukačič

Franjo Lukačič, župan občine Središče, je na dan Vseh svetnikov izdihnil svojo blago dušo. Umrl je mož dela, tihega, nesebičnega in požrtvovalnega dela, ki edino prinaša pravi ugled in spoštovanje. Že od mladih let se je udeleževal v vseh narodnih, kulturnih in gospodarskih institucijah našega kraja. Županoval je 11 let središki občini, za katero si je pridobil nevenljivih zaslug. Že strt in izmučen od težke bolezni je do zadnjega z brezprimerno energijo opravljal županske posle.

Lepa požrtvovalnost mladega mornarja

Zdravniki sanatorija dr. Roiča v Splitu so bili te dni priče velike požrtvovalnosti mladega mornarja naše vojne mornarice Alojzija Završnika iz Ljubljane, ki je s svojo krvjo rešil življenje na smrt bolnega brata Hrvata. Operacija je bila izvršena in mornar je dal liter svoje mladeniške krvi za bolnika in ga s tem rešil sigurne smrti.

Bosov Tine skoro 80-letnik

Ne piše se »Bosov«, ampak Slatnar, ime mu je Valentin. Rodil se je leta 1852. v Bistrici pri Kamniku, v hiši števil. 8. Tam se je reklo pri »Bosovi«.

V mladosti je bil plavec in drvar. Koncem osemdesetih let ga je takratni načelnik meščanske korporacije g. Kečel nastavil kot lovca na svojem lovišču.

Bosov Tine je znan vsepovsod kot izvrsten gorski vodnik, vedno je pomagal ob raznih nezgodah in neštetim turistom je s pravo ljubeznijo do rodne grude razkazoval krasote naših alp.

Za zasluge ga je kralj odlikoval z zlato kolajno.

Tako se Bosov Tine bliža dvojnemu jubileju, 70-letnici službovanja v Kamniški Bistrici in naših planinah in 80-letnici rojstva.

Slika desno:

† Josip Golob

Minuli ponedeljek zjutraj je v Vuzenici umrl g. Joško Golob, šolski upravitelj. Vsak kdor ga je poznal, vsa Vuzenica in ves kot tja do koroške meje žaluje za njim kakor za rodnim bratom. Skozi dolgo vrsto let je bil pokojnik vsem zvest svetovalec in prijatelj ter neumorni voditelj narodnega dela. V svoji nesebičnosti je imel pred očmi vedno in samo dobrobit bližnjega. Po trudapolnem in nesebičnem delu naj mu bo lahka zemljica.

Lavoslav Jerin 75-letnik

Rojen leta 1854., je po odlično dovršeni osnovni šoli skušal postati vrtnar pri rudniku v Toplicah pri Zagorju. Ko je 1880. kupila Trboveljska premogokopna družba rudnik, je dobil mesto pri ekspediciji, kjer si je kmalu pridobil zaupanje in tak ugled, da ga je delavstvo 1898. izvolilo za upravitelja bratov. skladnice, kjer je s pravo ljubeznijo in umevanjem za težnje rudarjev deloval do svoje upokojitve leta 1908. Zbral je nešteto narodnega blaga, pesmic, pregovorov, kar je bilo po večini objavljeno v Štrekijevi zbirki. Bil je tudi stalni dopisnik »Sl. Naroda«. Čvrst, duševno in telesno prožen je ostal do danes. Kot Sokol je bil tri leta starosta. Sedem otrok sta z rajno zakonsko družico Uršo vzgojila v odlično naprednem duhu.

